

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177	Letna naročnina, Italija Lir 28.000
PODUREDNIŠTVO 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 41464	Letna inozemstvo Lir 40.000
	Letna inozemstvo, USA dol. 30
	Poštno čekovni račun: št. 11234499

Leto XXXVIII. - Štev. 17 (1897)

Gorica - četrtek, 24. aprila 1986 - Trst

Posamezna številka Lir 600

Stara leta - srečna leta?

Ob koncu dvajsetega stoletja postaja starost velik problem, ki mu naša družba ne zna dati pravega odgovora. Po eni strani se število ljudi, ki imajo več kot 65 let, stalno večja zaradi vedno boljšega življenjskega standarda; zaradi padca rasti pa istočasno raste srednja starost prebivalstva. Tem čisto statističnim ugotovitvam pa je treba dodati še drugačna razmišljanja.

STAROST NEKDAJ IN SEDAJ

Do včeraj je bila starost doba modrosti, izkušnje ter ohranjanja spominov in tradicij. Stari ljudje so vodili narode in k njim se je mladi rod zatekal po navete. Stari ljudje so imeli v rokah oblast in v velikih patriarhalnih družinah so odločali, ko je šlo za delo, za vzgojo mladine, za večje ali manjše spore.

Danes pa starost nima pravega mesta; človek ima na voljo vse drugačna sredstva, ki mu pomagajo pri ohranjanju spominov, pri ocenjevanju dogodkov ali pri odločanju v težkih primerih.

Današnja družba ima rajši vse, kar je mlado in mladostno; moda, šport, obnašanje morajo slediti temu pravilu. Modernega človeka odklikujejo hitrost, prožnost in zmoglost, da se nenehno spreminja in prilagaja novostim; v taki družbi seveda ni pravega mesta za ostarele človeka, ki teh vrlin nima več in ki živi iz preteklosti.

STAROST NI VEČ VREDNOTA

Dobila je skoraj same negativne oznake kot da gre za nekaj slabega. Verjetno gre pri vsem tem zlasti za dejstvo, da starost vedno spominja na smrt, na minljivost, na konec. Smrt in konec pa sta za našo civilizacijo tabu v pravem pomenu besede; ves napredek in vse češčenje mladosti ne moreta zakriti dejstva, ki je predstavljajo smrt, bolezen in konec tega življenja.

Vse, kar je neizogibno, pa lahko sprejmemo ali pa sami sebe varamo, da se nas ne tiče. Kot se je v preteklosti družba

bala spolnosti, tako se danes boji smrti. Zaradi vsega tega je starost vedno bolj potisnjena k robu družbe, ki pa s svojim napredkom povzroča, da se število starih ljudi stalno večja.

Star človek nima pravega mesta ne v družbi, ne na delovnem mestu, ne v družini. Povsod je odrinjen v osamljenost in v pozabo. Večkrat mora po nepotrebnem v bolnišnico; včasih se življenjski cikel zaključi v domu za ostarele ali v hiralnici, kjer je oddaljenost od družbenega dogajanja popolna.

Vsi ti pojavi so še najbolj vidni, ko gre za revne stare ljudi, ki živijo v mestih; ti predstavljajo najnižji proletarijat, ker se vsem problemom starosti pridruži še revščina. Ti stari ljudje so najbolj izpostavljeni nevarnosti, da končajo svoje dneve v hiralnici in to se dogaja, če so sami ali če so vključeni v družine.

Človek, ki živi polno in zdravo, ima veliko zanimanja za življenje, gleda naprej z optimizmom, se krepko bori proti težavam in ima dobre družbene odnose. Star človek pogosto vsega tega nima. Zato je tako življenje le pričakovanje smrti.

STAROST JE TREBA VKLJUČITI V DRUŽBO

Zdrav odnos družbe do starosti mora iti prek sprejemanja in vključevanja te nujnosti v normalni življenjski cikel. Le tak odnos do »tretje dobe« more biti pozitiven in konstruktiven.

Po tem kriteriju bi morale biti povečane možnosti za oskrbovanje starih doma. Vključevanje v domove za onemogelje bi morala biti najmanj iskana rešitev. Prav tako bi morali biti ti domovi čim bolj sredi mesta, da se ohrani stik starega človeka z utripom kraja. Poskrbeti bi morali tudi, da bi v domovih za onemogelje gostje aktivno uporabljali prosti čas namesto običajnega posedanja in tišine, ki danes karakterizira vse take domove.

Seveda se bo to lahko zgodilo le, če se bo najprej spremenil naš odnos in naše gledanje na starost. B. S.

Ob papeževem obisku v rimski sinagogi

V Trstu živi danes okrog 800 Judov, svojjo sinagogo i tempelj imajo v ul. sv. Frančiška, zgradil pa jo je arh. Beltrame leta 1912. Dr. Elija Richetti, Milančan po rodu, je 26. rabin, odkar je nastala v Trstu judovska skupnost, to je od prve polovice 18. stoletja. Papežev obisk v rimski judovski sinagogi je takole komentiral:

Brez dvoma bi smatrali za neumnega nekoga, ki bi pred 30 leti izjavil, da bo nekdo prišel dan, ko bo vstopil papež v judovsko sinagogo in tu objel rabina.

Pred tem dogodkom so pisala vsa družbena občila; množili so se razni intervjuji, posveti po telefonu, toda vse to me ni še prepričalo, da se bo zares zgodilo in to do 17. ure tistega 13. aprila. Dvajsetletna doba, odkar se je namreč zaključil vatikanski koncil, ki je med drugim izdal tudi dokument »Nostra Aetate«, ne more tako hitro zabrisati posledic dvatisočletnega pridiganja in preganjanja (proti Judom namreč), najmanj pa ena ura javne svečanosti. In vendar, nadaljuje rabin Richetti, se je zgodil čudež: papež in rabin sta nagovorila iste poslušalce v istem tonu, s podobnimi izrazi.

Seveda s tem ni vse razčiščen, pa tudi ne vidim, kako naj bi bilo v tako kratkem času: ni tako enostavno zbrizati iz knjig, z ustnic, iz mišljenja množic tiste izraze mržnje in obsodbe, ki so več tisočletij padale na račun ljudstva, iz katerega so se rodili Jezus, Marija, Jožef in apostoli. Ostajajo še vedno različni pogledi v verskih zadevah (npr. vloga judovske države ali Jeruzalema) in v metodologiji (problem verskega pouka v državnih šolah); te razlike bodo še vedno ostale.

Papež pa je izjavil kristjanom, naj ostane tako, kakor smo slišali med branjem v sinagogačni liturgiji, ki je spremljala

dogodek: »Vsi narodi potujejo vsak v imenu svojega Boga,« toda pot je samo ena, ker veden je večni.

Cesa torej naj bi si pričakovali od zadnjega srečanja? Osebnostno upam, da se bo krščanstvo dosledno držalo tega, kar je izjavil papež, namreč, da bo smatral za nekristjana vsakogar, ki bi od sedaj dalje zavzemal, v besedi ali dejanju, sovražno držanje do judovskega sveta.

Drugič in kot logična posledica vsemu temu: z vedno večjim zблиževanjem in razumevanjem judovskega naroda in njegovih vrednot naj Cerkev prizna obstoj judovske države na ozemlju svojih očetov in njeno vlogo. To bo izraz najvišje pravičnosti ter človeške in kozmične harmonije v korist narodov vsega sveta. Danes morda mislimo, da je to upanje, utvara. Jutri... kdo ve...

■ Zadnja, 23. žrtev metanola v vinu je postala 51-letna Carla Laguzzi iz kraja Novi Ligure v Piemontu. V bolnišnico so jo sprejeli 26. marca v globoki nezavesti. Kasneje je sicer prišla k sebi, a je bila na tem, da izgubi vid. Zadnje dni se ji je zdravstveno stanje nenadoma poslabšalo in je zdravniki niso mogli rešiti.

■ Iz Beograda je prišla vest, da je pred spomenikom padlim za osvoboditev Beograda 7. aprila napravil samomor 72-letni Ljubiša Veselinović, v času partizanstva poveljnik 2. proletarske brigade. V poslovilnem pismu je utemeljil svoj tragični korak kot protest zoper sedanji položaj v Jugoslaviji: »Država je razcefrana,« piše med drugim, »voditelji so postali krivososi in razbojnik. Oslepljeni od uživanja oblasti so s svojimi spletkami uničili vse pridobitve komunistične revolucije in osvobodilne borbe.«

Lep aprilski dan je s sončnim žarom in pomladno toplino sprejel v srcu Lombardije, v zgodovinskem in obnem živem velenemestu Milanu res številno skupino Slovencev. Predveš je bilo zastopano mesto Gorica, nato župnije Podgora, Rupa-Peč, Štandrež in Krmin-Plešivo, iz drugih delov so bili bolj posamezniki. S Tržaške malo z vseh strani, za Beneško Slovenijo pa zlasti predstavniki izseljenjskih društev, tako iz Milana kot celo iz Lugana v Švici. Sedem avtobusov je bilo z Goriske, trije s Tržaške, eden iz Vrtojbe.

Obisk Milana in njegove starodavne stolnice je bil namenjen predvsem počastitvi šestoletnice te edinstvene gotške katedrale v Italiji, nadškofjskega sedeža med drugimi sv. Karla Boromejskega in v modernem času dveh papežev, Pija XI. in Pavla VI. Poleg tega je prav pred kratkim zaključena temeljita obnova stolnice; papež Janez Pavel II. pa je za to priložnost tudi podelil milanski stolnici svetoletne odpustke.

Poseben poudarek celotni slovesnosti je dal s prisotnostjo in vodstvom bogoslužja ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Alojzij Suštar, ki je predsedoval slovesnemu obredu. Veliko zaslužno za celotno manifestacijo pa je imel goriški škof vikar msgr. dr. Oskar Simčič, ki tudi stalno versko oskrbuje milanske Slovence pri sv. Tomažu. Za Goriško je tehnično vodstvo in pevski del prevzela Zveza cerkvenih pevskih zborov, za Tržaško pa g. Dušan Jakomin. Krajevno pripravo pa so vodili predstavniki milanskih Slovencev, zlasti inž. Oskar Blažič in gospa Majda Kogoj.

V GOSKIM KATEDRALI

Pod silnimi lokastimi oboki srednjeveške katedrale so se v mističnem polmruku začeli zbirati slovenski romarji in v kratkem času skoraj napolnili središni del velikega svetišča. Gotška arhitektura kar dviga k nebu, in nedvomno pomeni umetniški višek v krščanski umetnosti. Neznani stavbarji so delo začeli in ga nato drugi potrpežljivo nadaljevali, saj je šla gradnja kar dolga stoletja.

V takem duhovnem okviru je zbranost tudi sredi vrveča modernega in marsikdaj razkristjanjenega velenemesta popolnoma razumljiva in možna. Skozi prelivajoče se barve monumentalnih steklenih oken je dnevna svetloba prinašala skrivnostne zarke, ki so tu postali vse kaj drugega — vodilo in pramen k pravi Luči. In zvoki starih orgel, nato mogočno in ubrano petje — vse to je vtilo celoti nekaj onstranskega, nadzemskega, posebej še v tajinstvenem zvočnem pretakanju in odmevanju pod drznimi stebrišči in marmornatimi loki.

RAZNI POZDRAVI

V slovesni procesiji iz zakristije h glavnemu oltarju se je pomaknil dolg spredov številne slovenske duhovščine z ljubljanskim nadškofom na čelu. Medtem so pevci zapeli slovesno Najvišji vsemogočni Bog. Družbene pevске zore je dirigiral prof. Hilarij Lavrenčič, pri orglah pa je bila prof. Lojzka Bratuž. Takoj pred začetkom je v imenu milanskih Slovencev izrekel tople pozdrave in zahvalo inž. Oskar Blažič ter poudaril, kaj pomeni ta velika verska slovenska manifestacija v milanski stolnici za Slovence iz Milana in ostale Lombardije. Naj podčrtamo, da so tudi berila in prošnje v glavnem brali predstavniki milanskih Slovencev.

Pozdravil je tudi nadžupnik milanske stolnice in izrazil zadovoljstvo, da se je zbralo ob tej priložnosti toliko slovenskih vernikov. Dejal je tudi, da je milanski nadškof kardinal Martini bil takoj zadovoljen s to pobudo in jo kot tako pozdravil.

PRIDIGA LJUBLJANSKEGA NADSKOFA

Po evangeliju je stopil k mikrofonu celebrant ljubljanski nadškof Suštar. V začetku je izrekel tudi kratko misel v italijanskem jeziku in zlasti podčrtal pomen, ki ga ima to skupno praznovanje v milanski katedrali.

Nato je nadškof spregovoril o vlogi duhovnih poklicev, izhajajoč iz prilike o Dobrem pastirju, ki je izhajala iz nedeljskega evangelija. Obenem je dr. Suštar spregovoril o usodi Slovencev v tujini, ki pa sestavljajo duhovno enoto s slovenskim narodom na domači zemlji.

Nadškof je še osvetlil posebnost tega romanja slovenskih vernikov iz zamejstva in matične domovine v Milanu, da počastijo 600-letno stolnico in s tem povežemo svetoletno obležem. Prav tako velja omeniti pomen nedavne obnove tega svetišča. Še posebej pa je slovenski metropolit povabil zdomske vernike, naj ostanejo zvesti svojim duhovnim vrednotam, namreč krščanstvu in slovenstvu.

MOGOCNO PETJE

Kot že omenjeno, so med mašo peli združeni pevski zbori. Med drugim so se glasile preko prostrane katedrale naše velikonočne in Marijine pesmi, kot npr. Danica svetila, Zveličar naš je vstal iz groba, Svet in Blagoslovljen iz Tomčeve maše, Jezus naš je vstal od smrti. Pred koncem slovesne maše je msgr. Oskar Simčič izrekel nekaj misli v slovo in zahvalo, posebej se je že v italijanščini zahvalil stolnemu župniku in tudi kard. Martiniju, ki zaradi pastoralnih obveznosti ni mogel prisostvovati temu srečanju. Zato bo pa v kratkem prav v isti stolnici sprejel vse predstavnike tu živčih narodov in tako tudi Slovence.

Tudi to se dogaja v Jugoslaviji

Po »Glasu koncila« povzemamo, da je bil duhovnik Filip Lukenda obsojen na 4 leta zapora, češ da je pri vernikih netil versko in narodno sovraštvo, ko je odsvetoval versko mešane zakone in trdil, da so Hrvati v Bosni zapostavljeni. Proti njemu je pričalo devet prič, ki so trdile, da jim je tako govoril na štiri oči. Obtoženi je vse to zanimal, saj je sam blagoslovil 17 mešanih zakonov. Tudi škof Pichler je pričal njemu v prid. Toda sodišče ni poslušalo ne enega ne drugega, niti ni hotelo zaslišati 180 njegovih vernikov, ki so želeli pričati za svojega župnika. Do razsodbe prizivnega sodišča ostane v zaporu.

Po štirih letih in pol zapora so izpustili p. Ferda Vlačiča, ki je bil aretiran v Medjugorju leta 1981 v zvezi s tamkajšnjimi dogodki.

V Subotici (Vojvodina) je bilo izredno lepo ekumensko srečanje ob obletnici smrti sv. Metod. Skupno so se srečali v molitvi katoliški škof Zvekanović, pravoslavni biskup Nikanor Ilić, škof grško-katoliškega obreda Slavomir Miklovič, evangeličanski škof Andrej Beredi, kot zastopnik slovaških in madžarskih evangeličanov, ter Imre Hodassy, škof protestantske reformirane Cerkev. Stolnico v Subotici so napolnili verniki vseh omenjenih veroizpovedi. Pri skupnih molitvah in govorih so vsi poveljevali delo svetih bratov za pokristjanjenje Slovanov in njih kulturo.

Pa še to se je zgodilo. Mlada makedonska študentka Biljana Džutevska je stopila v pravoslavni samostan Mesic pri Vrhu v Banatu kot novinka. To ni bilo všeč staršem, ki so jo menda že nekome obljubili v zakon. Zato so ponovno skušali pregovoriti hčer, da bi se vrnila med svet. Ko so spoznali, da zlepa nič ne dosežejo, sta se 3. aprila pripeljali v samostan mati in starejša hčerka v spremstvu sedem moških. Biljana se je pred njimi zatekla v sobo prednice in se zaklenila. Toda vdrli so vrata in s silo odpe-

Naj omenimo lepe narodne noše s Tržaškega, ki so vzbudile zanimanje tudi med italijanskimi verniki. Razumljivo tudi, da je bilo med našo mašo tudi veliko drugih vernikov, ki stalno obiskujejo stolnico. Veliko je bilo tudi opaziti Azijcev, saj je malo potem v stolnici maševal filipinski kardinal Sin.

Po končanem slovesnem obredu, ki ga je med zaključnim sprevedom nadškofa in duhovščine spremljala mogočna in lično občutena Marija skoz življenje, so se vsi skupaj še zaustavili na ploščadi pred stolnico v prijetnem pogovoru in izmenjavi prvih lepih vtisov s tega bogatega duhovnega srečanja. Prav gotovo bo to ostalo vsem udeležencem v trajnem spominu.

Naj še omenimo, da so bili po svojih predstavnikih prisotne vse naše osrednje kulturne in politične sile in s tem tudi pokazale, da mora biti vez med Slovenci doma in po svetu živa in plodna. Naj pride še v bodoče do sličnih pobud, saj so pristen izraz življenjske volje našega ljudstva in znamenje naše duhovne rasti. ab

Ap. nunciju v Jugoslaviji namenjeno drugo mesto

Vatikanski list »L'Osservatore Romano« poroča, da je sv. oče dosedanega nuncija v Jugoslaviji prestavil na drugo odgovorno mesto. Vodi bo delegacijo Apostolskega sedeža za stalne delovne stike s poljsko republiko.

Imenovanje je nekoliko iznenadilo, saj se ni dolgo, kar je bil nadškof Colasunno imenovan za nuncija v Jugoslaviji. Na oljčno nedeljo se je še udeležil blagoslovitve novega karmeličanskega samostana v Sori pri Škofji Loki.

Zgodbe iz srednjega veka.

Nov svetnik

Papež Janez Pavel II. je v nedeljo 13. aprila v baziliki sv. Petra v Rimu razglasil za svetnika blaženega Frančiška Antona Fasanija iz reda minoritov (kateremu pripada tudi goriški nadškof p. Bommarco). Novi svetnik se je rodil leta 1681 v Luceri (južna Italija) in umrl v istem kraju leta 1742. Za blaženega ga je razglasil papež Pij XII. 15. aprila 1955. Odlikoval se je po pobožnem življenju, bil preudaren magister novincev in klerikov, goreč pridigar na ljudskih misijonih in duhovnih vajah, moder spovednik, zlasti pa je ljubil revne, bolnike in zapornike.

■ Ta teden se mudi v ZR Nemčiji na petdnevem obisku predsednik italijanske države Cossiga, spremlja pa ga zunanji minister Andreotti. Prve pogovore je Cossiga imel z zahodnonemškimi državnimi poglavarjem Weizsäckerjem. V ospredju sta bila zahodnoevropska enotnost in terorizem. Glede spopada Reagan-Gedafi sta bila mnenja, da vojaško reševanje ni najbolj primerno in obnem zavrnila ameriški očiitek o mlačnem odnosu zahodnoevropskih držav do mednarodnega terorizma, češ da sta Italija in ZR Nemčija v boju zoper terorizem plačala visok krvni davek, ne da bi pri tem žrtvovala načela demokracije in prava. V naslednjih dneh se je Cossiga sestel s kanclerjem Kohlom, več ministri, z zastopniki opozicije ter obiskal več mest, med njimi tudi Zahodni Berlin.

Občni zbor Zveze slovenske katoliške prosvete

25. redni občni zbor Zveze slovenske katoliške prosvete je bil v mali dvorani Katoliškega doma v ponedeljek 7. aprila ob 20.30. Poleg odbornikov in predstavnikov včlanjenih društev so občni zbor počastili s svojo prisotnostjo še predsednik SSO Marija Ferletič, goriški občinski odbornik dr. Andrej Bratuž ter predstavnik ZSKD Zdenko Vogrič in Rudi Pavšič.

Branju zapisnika je sledilo predsedniškovo poročilo. Dr. Damjan Paulin je v izčrpnem govoru orisal trenutni položaj Slovencev, boj za globalno zaščito, protislovenske izpade in podčrtal važnost skupnega nastopanja. Sodelovanje in načrtovanje naj pride v poštev tudi na kulturnem področju, saj se obe krovni organizaciji ZSKP in ZSKD spoprijemata s podobnimi problemi. Prav tako je predsednik poudaril važnost dvojezičnih plakatov, ki naj jih naša društva razobesijo, saj služijo kot informativno sredstvo našim sosedom, mi pa z njimi dokažemo doslednost za dvojezičnost, ki jo zahtevamo zase.

Tajniško poročilo je podala dr. Marilka Koršič, ki je orisala glavne pobude Zveze od zadnjega občnega zbora. Veliko uspeha je žela razstava del Toneta Kralja, ki je bila konec oktobra v goriškem Avditoriju in je vzbudila zanimanje tudi pri Italijanih. Se enkrat se je v imenu Zveze zahvalila umetnostni zgodov. Vereni Koršič, ki je zbrala gradivo in sestavila katalog, katerega je Zveza izdala.

Zveza je v novembru 1985 priredila tudi pevsko revijo Cecilijanko, na kateri je letos prvič nastopil kot gost italijanski zbor Città di Gradisca. Stiki s Koroško in Tržaško so se letos še utrdili. ZSKP je organizirala s Slovensko prosveto iz Trsta in s Krščansko kulturno zvezo iz Celovca Primorske dneve na Koroškem. Za slovenski kulturni praznik je ZSKP priredila srečanje s pisateljem Alojzom Rebulo.

Blagajnik Viktor Prašnik je orisal finančno stanje in povedal, da je blagajna aktivna.

V imenu nadzornega odbora je spregovorila prof. Marija Češut, ki je pohvalila predvsem urejene blagajniške knjige. Sledila so poročila včlanjenih društev, ki so pokazala izredno bogato dejavnost. Od vsakega naj omenimo le večje prireditve.

Za KKD Hrast je poročal Jordan Ferletič. Zelo aktiven je bil mešani pevski zbor, ki ga vodi Hilarij Lavrenčič. S celovečernim koncertom je nastopil v Althofnu v Avstriji, letos za veliko noč pa v domači cerkvi ob spremljavi orkestra. Otroci so, kot vsako leto, naštudiraligrice, ki jo je zanje napisala Francka Ferletič. Poleg tega so imeli v Doberdobi še kulturne večere, koncerte in na velikonočni ponedeljek Praznik pomladi.

O delovanju zbora Rupa-Peč je poročala Elizabeta Maraž. Delovanje zbora je tako pestro in bogato, da so začeli resno misliti na ustanovitev društva, ki bi lahko delo povezovalo in načrtovalo. Mešani zbor je imel pet nastopov, pripravil je skupaj s SZ Soča občinski praznik v Rubijskem gradu, za 1. maj pa Praznik fitalje. Se vedno ima zbor stroške za urejanjem prostora ob cerkvi v Rupih. Letos so si kupili montažno hišo, ki bo po potrebi služila kot skladišče ali majhna dvorana. Zbor ima od letos novega pevovodjo Dimitrija Rejca.

Poročilo o delovanju PD Standrež je podal Marko Branjnik. V okviru društva delujejo odseki za pevsko, glasbeno, dramsko, fotografsko, rekreacijsko in organizacijsko dejavnost. Mladinski zbor, ki ga vodi Elvira Chiabai in mešani zbor, ki ga vodi Mirko Spacapan redno sodelujeta pri pevskih revijah kot so Cecilijanka, Primorska peje, Mala Cecilijanka, Dožičnica. Dramska skupina je letos naštudirala Fedeaujevo komedijo »Barillonova poroka«, ki jo je že petkrat ponovila. Društvo poskrbi za vsakoletni Praznik špargljev, vzdrži glasbeno šolo in tečaj za ritmično telovadbo.

Poročilo o delovanju PD »Mirko Filej« Gorica je podal predsednik Viktor Prašnik. Društvo je posvetilo največ pozornosti glasbenim večerom. Naj omenimo koncert dua Lorenz-Sček in koncert zbora Kliničnega centra iz Ljubljane ter folklorne skupine. V okviru društva deluje tudi zbor Kekec, ki ga vodi Francka Žgavec.

Poročilo o glasbeni šoli je postal Silvan Kerševan. Šolo obiskuje v Gorici 46 učencev, poučuje pa deset profesoriev. Novost je tečaj za predšolsko mladino in tečaj za organiste. Dobrotnik je omogočil, da je dobila šola nove orgle.

O zboru L. Bratuž je poročala prof. Francka Žgavec. Zbor vodi že 20 let prof. Stanko Jerčič. Zbor je na pretekli Cecilijanki prejel priznanje za 25. nastop. Od zadnjega občnega zbora Zveze je imel tri samostojne koncerte, sodeloval pa je še pri raznih pevskih revijah.

Poročilo o SKPD »F. B. Sedej« Števerjan je prebrala Francka Padovan. Društvo sestavlja 35 mladih članov. Zelo aktivni so na pevsko-glasbenem področju. Mešani zbor vadi poleg Hermana Srebrniča, ki je na zadnji Cecilijanki prejel priznanje za 25. nastop, še T. Tozon. Zbor je imel 9 nastopov: v domači cerkvi, na radiu Trst A in na pevskih revijah. Mladinski zbor vadi in nastopa pod vodstvom Anke Černic.

Ansambel Lojzeta Hledeta je nastopil v Belgiji, na ljubljanski televiziji. Skupaj z društvom prireja vsako leto Festival domače glasbe. Društvo izdaja tudi svoje glasilo »Števerjanski vestnik«, ki izhaja v 400 izvodih. Števerjanska mladina je lani poskrbela tudi za Briški praznik. V Števerjanu obiskuje glasbeno šolo 20 učencev.

O ljudskem radiu je govoril dr. Danilo Cotar. Slovenski odsek pri tej zasebni radijski postaji, ki jo vodi zadruga MEC SO, deluje že deveto leto. Oddaje so še vedno po stalnem urniku vsak delavnik od 20. do 22. ure. Oddaje so potekale redno tudi v mesecih poletnih počitnic, ko se je med odsotnostjo sodelavcev najbolj žrtvovala sedaj že pokojna Alenka Černic, ki jih je vztrajno nadomeščevala. Oddaje so bile med tednom razporejene kot že prejšnja leta. Ob ponedeljskih je bila na vrsti oddaja »Mikrofon je poslušal za vas« (posnetki kulturnih prireditev), ob torkih oddaja »Nekaj minut za duha«, ob sredah oddaja »Te dni je govorila o tem«, ob četrtkih »V živo je lepše«, ob petkih »Športni kotiček« ali »Prisluhnite, otroci«, »Zdravniški nasveti«, zadnje čase tudi »Glasbeni kazipoti«. V času, ki preostaja, pa so vsaki dan na sporedu še voščila in pozdravi poslušalcev.

Po teh poročilih so si sledili pozdravi. Dr. Kazimir Hurnar je izrekel pozdravne besede v imenu odbora za Katoliški dom in povedal, da mislijo razširiti odbor tudi na društva, ki imajo svoj sedež v Katoliškem domu.

Marija Ferletič je v imenu SSO pozdravila predvsem mladino, ki je jamstvo, da se bo kulturno-prosvetno delo nadaljevalo. Rudi Pavšič je to storil v imenu ZSKD iz Gorice in naglasil važnost vsklajenega dela ter predlagal skupno pobudo v Krminu. Dr. Andrej Bratuž je prinesel pozdrav goriške občinske uprave in spodbudil prisotne k delu in premostitvi težav.

Volitve je vodila prof. Marija Češut. Za predsednika je bil soglasno potrjen dr. Damijan Paulin, v nadzorni odbor pa so bili izvoljeni dr. Marija Češut, Gabrijel Komjanc, Marko Branjnik, Marijan Breščak in Niko Klanjšček, v razsodišče pa msgr. Jože Zorž, Mario Vizintin in Ivo Kovic. Ostala odborniška mesta si bodo člani razdelili na prvi seji, ki bo 5. maja.

M. K.

ZORA SAKSIDA

Bela tapiserija

Rimski pesnik Ovidij je dejal o sebi: »Karkoli rečem, vse je pesem.« Podobno bi mogla reči o sebi tudi Zora Saksida: Karkoli napišem, je pesem. To potrjuje njena zadnja pesniška zbirka »Bela tapiserija«. Obsega 40 pesmi, ki so vse nepričleni izliv čustev, misli in opažanj. Pri tem se pesnica ne pusti vezati na ustaljene pesniške oblike. Vse prosto teče »kakor veter / zanaša / mlad smeh / preko osamljenih / cest do sijastih / mest.« (Pred izlivom). Ali »prožnost / telesa, / misli, / srca.« (Gore).

Njena opažanja so namenjena predvsem naravi. Vsa narava z njo poje, pozvana s človekom, npr.: »Prek poletja / iz pomladi / pripolzela / sem v jesen. / Več poklicnega / ni dela, / zadoščanja / in skrbi, / enoličnost / gospodinj / na črepi / dan drobi. / Vanje drobna / dragocena / luč posije / tu in tam. / Veter, / ki oblake išče, / ker več noče / biti sam; / dež, / ki v kapljah / si preliva / svoje nežne / melodije; / rosi biser, / ki na roži / mavrično zasije; / v drevju pesem / drobne ptice, / duše z Bogom / kratek stik. / Vsa ta zrna / drobne sreče / v mozaik / združila bi / in bi podenj / zapisala: / TIHOŽITJE STARIH DNI. Ali: »Z javorov, / platan / le zame / veter / listje / snema« (Pomlajenost).

Po vsebini je zbirka razdeljena na štiri skupine: »Zadnje stopinje« obsegajo pesmi z mislijo na čas, ki beži, ker pesnica čuti, da ni več mlada: »Moj dolgi dan / že dorsuje / svoj življenjski / lok« (Večer). Ali: »Čas, / za hip postoj, / da svoj korak / uskladam s tvojim, / da prehodila bova / vstric strmino / mojih zadnjih / stezic«

OD TEDNA DO TEDNA

■ V Luksemburgu so zunanji ministri 12 držav, ki sestavljajo Evropsko gospodarsko skupnost, soglasno odobrili vrsto ukrepov proti Libiji, kar naj bi vplivalo na ZDA, da se odreče novim vojaškim akcijam zoper Gadafijev režim. Sklenjeno je bilo, da bodo države EGS zmanjšale število libijskih diplomatov in uslužbencev v libijskih veleposlaništvih, nadalje omejile svobodo gibanja libijskih predstavnikov, libijskim državljanom se bodo vizumi izdajali po poststremem postopku in ko bo ena od članic izgnala kakega libijskega državljanca, bo to veljalo za vse območje EGS.

■ V kraju Burgstal blizu Merana na Južnem Tirolskem je eksplodiral peklenjski stroj ter huje poškodoval enonadstropno stavbo, v kateri je bil poštni urad. Do atentata je prišlo le nekaj ur pred prihodom predsednika Cossiga in ministra Andreottija v Meran, kjer naj bi prisostvovala seminarju o Ciceronu. Atentatorji so pročelje hiše pomazali z žaljivimi napisi v nemščini, npr. Los von Rom! (Proč od Rima) ali »Magnago (predsednik južnotirolske Ljudske stranke) je poccenista«. Atentat je očitno delo skrajnežev iz vrst nemško govorečega prebivalstva.

■ Francoska vlada je izgnala štiri Libijce, ki so hoteli izvesti atentat na glavnega konzula ZDA v Parizu. Libijci, stari od 20 do 25 let, so se predstavili kot študentje na turističnem potovanju. V začetku tega meseca je ista usoda zadela še dva druga libijska diplomata, ki sta bila na tem, da izročita orožje palestinskim teroristom.

■ V odgovor na nedavni severnoameriški napad na Libijo so v Bejrutu libanonski muslimanski prenapeteži ubili dva britanska in enega severnoameriškega državljanca, ki so jih že pred časom ugrabili, neznanici pa so odvedli neznankam angleškega časnika, ki je bil na tem, da odpotuje domov. Tudi poslopje, v katerem živi britanski veleposlanik v Bejrutu, je doživelo napad z raketnimi izstrelki. Stavba je skoro popolnoma uničena, veleposlanika pa k sreči ni bilo doma.

■ Argentinski predsednik Alfonsín je napovedal, da namerava vlada prenesti sedež argentinske zvezne prestolnice iz Buenos Airesa v kraj Viedma, ki je trenutno glavno mesto pokrajine Rio Negro. Viedma leži 700 km južnovzhodno od Buenos Airesa v bližini izliva reke Rio Negro v Atlantski ocean. Južno od te reke se dejansko začne prostrana Patagonija, ki je še zelo malo naseljena, čeprav je strateško pomembna, pa tudi bogata z nafto, rudami in energijo, da ne govorimo o cvetoči ovčereji.

Država z najvišjo inflacijo v Evropi

(OD NAŠEGA DOPISNIKA)

Ko v neki državi inflacija v enem letu prekorači sto odstotkov, je stanje zares kritično. Te kritične magične inflacijske meje se jugoslovanska vlada dobro zaveda, čeprav je ob začetku leta 1985 na vsa usta izjavljala, da se bodo, končno zares, cene oblikovale po tržnih zakonitostih razen tistih cen, ki jih določa vlada sama: kot so cene naftnih derivatov, pšenice in še nekaj drugih. Po vsem tem je bilo v začetku leta videti, da gre zares.

Kaj se je zgodilo? Ze ob koncu marca je inflacija dosegla 50 odstotkov in precej je nastopilo alarmno stanje. Tržna zakonitost, da! Toda na ta način bo do konca leta 200 % inflacija! Vlada je posegla vmes tako, da je pozabila na vse obljube o tržnih zakonitostih in »zamrznila« cene najrazličnejšim izdelkom in storitvam.

Potem je prišlo poletje. Nemci in drugi turisti s trdnimi valutami naj bi nas zasuli s skoraj dvema milijardama dolarjev. A ti »nevezgajeni« tuji so nam začeli prinašati dinarje — take čisto nove sveže dinarske bankovce...

In prišla je na dan zgodba o tem, kako je Narodna banka Jugoslavije prodala pod ceno več milijard dinarjev v Nemčijo, ker so ji pričele kopneti devizne rezerve. To so bili tisti dinarji, ki so nam jih Nemci potem prinašali namesto pričakovanih mark. V času, ko bi se moral dinar okrečiti, v turistični sezoni, je v resnici močno zdrsnil v odnosu na druge valute. Zaradi tega so tudi cene v Jugoslaviji »podivjale«.

Ob koncu oktobra 1985 se je inflacija povzpela že precej čez 80 %. Zdaj je v vladi prekipelo; o tržnih zakonitostih ni bilo več ne duha ne sluha: cene je preprosto »zamrznila« do konca leta. Samo zato, da bo ob novem letu lahko rekla, da smo imeli v letu 1985 »le« 80 odstotno inflacijo.

Ob teh dogodivščinah je bilo v zadnjih dveh mesecih leta 1985 opazno naprežanje nekaterih režimskih časopisov in radia, da bi prikazali, kako grozno inflacijo imajo npr. v Boliviji in na ta način tolažili občane: vidite, pri nas pa je le 80 odstotna.

V Boliviji, odkoder sploh ni zanesljivih podatkov o višini inflacije — menda pa gre za več kot tisoč odstotkov; no, tam so pa reveži — ubogi Bolivijci. In ljubljanski radio je celo posredoval poslušalcem »zanimivo« prigodo nekega Perujca, ki je res prišel v Bolivijo. Ta Perujec je hotel na ulici podariti beraču sto pesov, berač pa ga je zavrnil: »Hvala, gospod, ampak s tem si ne morem kupiti niti skorjice kruha.« Še večje presenečenje ga je čakalo na letališču, kjer je moral toliko časa šteti denar, da je zamudil letalo in je moral odleteti z naslednjim.

Podobnih »tolažb« s tem, kako ubogi so v Boliviji, je bilo v zadnjem času precej in tako naj bi bili pri umetno ustvarjeni 80 odstotni inflaciji v Jugoslaviji, ob novem letu, pravzaprav nad vse zadovoljni. Ti glasniki uradne politike tudi »z grozo ugovarjajo«, kako visoko inflacija je imela Argentina ali pa jo ima Izrael itd. Le to priznavajo, da v Evropi nima nobena država višje inflacije kot Jugoslavija.

Hudo je le to, da je Jugoslavija v Evropi.

S. Anica Miklavčič piše iz Hongkonga

... posebno molim za slovenske duhovniške poklice. Rada bi pisala kaj več za naš »Katoliški glas«, toda mi časa in tudi zmožnosti seveda...

Stara sem, a v srcu se čutim še vedno mlada, posebno ko sem med japonskimi otroki, katere pripravljam na prvo sveto obhajilo. To je veselje!

Za veliko noč bomo imeli več kot tisoč krstov v Hongkongu. Vsaka župnija pripravlja svoje in tudi jaz jih bom imela. So dobri ljudje iz Kitajske, srečni, ker govorim njihov jezik, to se pravi »mandarinščino«.

Letos praznujem tudi jaz — v goreči samoti in tihoti — svojo 50-letnico misijonskega življenja (1936-1986): to je Kitajska, Japonska, Formoza, Hongkong. A ne bo še konec. Cutim, da bo moja zadnja želja uslišana, tam na Kitajskem, kamor želim in hrepenim.

Cerkev tu v Hongkongu ima to nalogo, da gradí most, ki bo združil Cerkev na Kitajskem. Ta most so molitve in žrtve. Veliko govorijo o združenju Cerkev, posebno sedaj, ko so obiski na Kitajsko in iz Kitajskega sem vedno bolj pogosti. In prav to je nujno in potrebno, da gre stvar naprej. Včasih bi rekli, da gre za dva koraka naprej, potem za

korak nazaj, a če trdno zaupamo v čudežno pomoč Svetega Duha, bodo šli vsi ti koraki naprej — do zmage. Od 1. do 10. aprila bodo prišli prvič v Hongkong zastopniki petih ver, ki jih vlada pošilja sem, da se skupno pogovorijo, ker vsi želijo versko prostost. Tudi mi upamo vedno na boljše. Molite tudi vi za nas. Naš škof je bil že dvakrat na Kitajskem in se je vrnil zelo navdušen, ko je videl tiste pobožne in verne ljudi, ki so ga z velikim veseljem sprejeli in s solzami prosili blagoslova, in to kleče na trdi zemlji, povsod, kamor je prišel. Oh, dragi Kitajci, vaša trdna vera bo zmogala.

Sestri misijonarki iskreno čestitamo za njen jubilej in ji želimo, da bi se ji izpolnila njena srčna želja.

Grozljiva izpoved

Brez pomena je, da bi opisoval okoliščine, v katerih sem se jaz, 19-letni fant, srečal z mamili in končno postal njihov suženj. Okoliščine so prav banalne. Na začetku je bila želja, da bi okušal posledice nekaj oblačkov dima, ki povzročijo težave v želodcu in grenkobo v ustih, kakor prva cigareta.

Da se ne bi pokazal bojazljivca pred tovariši, sem poskušal še in potem je šlo. Tedaj se pozabi na Boga, na starše, na vrednote življenja in se zaziblje v slepilo, da bi se čutil velikega, nekoga, ki si upa, ki zna in se človek zgublja ne da bi hotel in ne da bi opazil in tudi brez obžalovanja. Potem išče vedno nove občutke in najde nove tovariše, ki se zdijo vedno pripravljeni, velikodušni, ljubeznavni. Prva ti preskrbijo mamilo in te naučijo, kako si napraviš injekcijo. Premeteno te spremljajo vedno navzdol, vedno nižje.

Tedaj se oddaljiš od matere in očeta, ker se ti zdita sovražna, se oddaljiš od bratov in sestra, ker se ti zdi, da te ne razumejo, zanemarjaš šolo, ker se ti zdi nekoristna. Potrebuješ denar in si ga prekrbiš tako, da izprazniš kak nabiralnik ali da vzameš iz avta radioaparati. Imenino se ti zdi, ko srečaš lahkomiselna dekleta, ko poješ obložen kruh v baru, kadar si lačen, ko spiš s kakšnim tovarišem v avtu.

Ne zaveš se, da si že pred časom prestopil vsako pametno mejo, prav zato, ker ne poznaš več meje med dobrim in slabim. Zgodi se ti kakor pri morju, ko imaš veliko željo, da bi se potapljal, toda morje je nemirno in rdeča zastavica opozarja na nevarnost. Nekaj časa se igraš z valovi in se ti celo zdi, da ti gospoduješ nad njimi. Smeje se oddaljuješ od obale, se mečeš v kipeče valove in se ne zaveš, da te valovi odnašajo od obale in da ti zmanjkuje moči za plavanje. Izgubljen si.

Tako se je zgodilo meni in zdaj sem za rešetkami telesno strti in duševno razkosan. In vendar želim govoriti z Bogom prav jaz, ki sem ga zapustil, izdal in zanikoval. Kljub vsemu se Mu čutim blizu: samo on zna govoriti mojemu srcu, samo on mi daje zaupanje.

(Iz pisma v »Famiglia Cristiana« št. 14)

**PODPIRAJTE
»KATOLISKI GLAS!«
DARUJTE
V NJEGOV
TISKOVNI SKLAD!**

★

■ Na londonskem letališču Heathrow so 20 minut pred odletom letala v Tel Aviv, ki je imelo na krovu 400 potnikov, odkrili eksploziv v dvojnem dnu ročne torbe 32-letne Irke, ki ni vedela, kaj nosi. Torbo ji je izročil njen zaročenec, 35-letni palestinski Arabec Hindawi. Dekle je z njim v šestem mesecu nosečnosti. Bomba bi eksplodirala kmalu po vzletu in umorila tudi nosilko in njenega otroka. Zanimivo pri tem je, da bombe niso našle rentgenske naprave za odkrivanje orožja in streliva. Če ne bi neki uslužbencem tudi ročno pregledal torbe, bi prišlo do katastrofe.

■ Po poldrugem letu bivanja v domovini je Stalinova hčerka Svetlana znova zapustila, to pot z dovoljenjem oblasti, Sovjetsko zvezo in se vrnila v ZDA, njena hčerka Olga, ki jo je imela Svetlana z ameriškim arhitektom Petersom, pa se je nastanila v Angliji, da tam nadaljuje svoje študije, ki jih je morala leta 1984 zaradi materine odločitve, da se vrne v SZ, prekiniti. Ne ena ne druga se v Rusiji nista mogli živeti v tamkajšnje razmere, poleg tega pa sta Svetlano njena otroka iz prvega zakona Jožef in Jekaterina hladno sprejela, kakor tudi polsestro Olgo.

Alenki Černic v slovo

Cvetoče črešnje po briških gričih so tvorile izreden okvir ob slovesu od Alenke Černic, ko so jo v torek 22. aprila položili k zadnjemu počitku na domačem pokopališču v Steverjanu. Kakor da se je tudi božja narava želela pokloniti dobremu dekletu, ki je 30-letna dozorela za nebesa.

Poleg narave se je od pokojnice poslovila predvsem mladina, tako iz Steverjana kot iz sosodnih krajev in s Tržaškega. Mladi so prišli ne samo zato, ker je Alenka bila mlada, temveč predvsem zato, ker je mladini posvetila svoje mlade moči pri pevskih zborih v Steverjanu in Sovodnjah in pa pri skavtih, ker je sama bila navdušena skavtinja in skrbna voditeljica verivic in volčičev.

Ob prerani smrti Alenke Černic izražata občuteno sožalje družini in društvom, pri katerih je sodelovala, zborna Fantje izpod Grmade in Dekliški zbor Devina.

Prerano nas je zapustila dolgoletna pevka Alenka Černic. Ob težki izgubi izreka svojem sožalje

zbor »Lojze Bratuž«

Jurjevanje najmlajših skavtov

V nedeljo 20. aprila je bilo v Medji vasi jurjevanje najmlajših skavtov in skavtinja s Tržaškega. Jurjevanje je največji skavtski praznik; to je namreč dan, ko položijo svoje obljube in prejmejo skavtsko ruto vsi tisti skavti, ki so se na ta dan skrbno in vestno pripravljali, opravili izpit in prejeli srebrno zvezdico.

Zaradi obilnega oeeja, ki je padal prejšnje dni in razmočil zemljišče, kjer bi moralo potekati jurjevanje, se je darovala sv. maša z obljubami v osnovni šoli v Medji vasi. Prostor je bil zadosti velik, da so v njem našli svoje mesto vsi volčiči in verivice s svojimi voditelji ter številnimi starši. Med mašo (g. Tone Bedenčič), je izreklo obljube 35 mladih volčičev in verivic. Njihove obljube je sprejel načelnik Marijan Jevnikar, ki je imel tudi pozdravni nagovor najmlajšim.

Po maši so se volčiči in verivice podali v spremstvu svojih voditeljev na travnik, kjer so se rajprej okrepčali s kosilom iz torbe, nato pa je bila na vrsti velika igra. Po skupinah so morali slediti puščicam, ki so kazale pravo pot, iskati pisma, odgovarjati na vprašanja in uganke, ki so jim jih postavili voditelji. Vprašanja so se tikala splošne kulture, skavtskih spretnosti, zamejskega skavtizma in športnih iger.

Ko so začeli prihajati prvi starši za taborni ogenj, se je vreme naglo poslabšalo, tako da so se morali vsi zateči v prostore osnovne šole, kjer je bil na programu simbolični taborni ogenj in nagrajevanje najbolje uvrščenih pri veliki igri. Tudi letos so zasedli prvo mesto volčiči in verivice z Opčin, medtem ko so si drugo mesto delili volčiči in verivice iz Rojana ter volčiči in verivice iz Devina; tretji so bili volčiči in verivice iz Boršta. Program se je nadaljeval s petjem in skeči, pri katerih so sodelovali prav vsi prisotni.

Srečanje se je končalo z željo, da se ponovno srečajo prav vsi na poletnem taboru, ki bo tudi letos v prvi polovici avgusta.

Za srednjo starostno vejo, tj. za izvidnike in vodnice bo jurjevanje v nedeljo 4. maja v Devinu. Vodstvo veje vabi že sedaj starše in prijatelje, da se udeležijo tako maše kot polaganja obljub zjutraj in tabornega ognja, ki bo v popoldanskih urah. - Zasanjana Koala

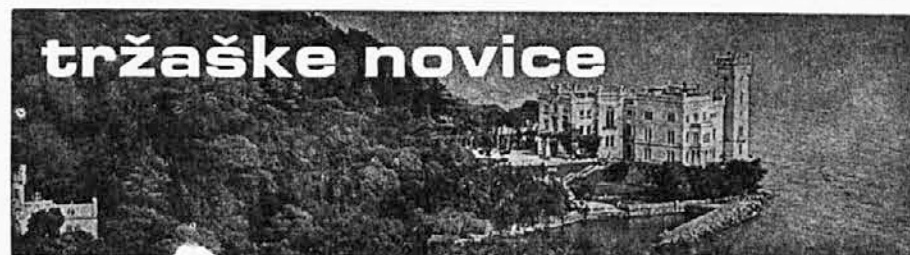
Sožalje

Odbor Združenja cerkvenih pevskih zborov - Gorica izraža svojimi tajnici Anki Černic iskreno sožalje ob izgubi sestre Alenke, pevke in pevovodkinje, ki je petju posvetila velik del svojega mladega življenja.

Ob boleči izgubi plemenite in dobre Alenke, vsestransko zavzete kulturne delavke, se globoki žalosti staršev, svojev in prijateljev pridružuje SKPD in Glasbeno šola »M. Filej« Gorica.

Prav tako izreka iskreno sožalje vsem težko prizadetim KKD »Hrast« iz Doberdoba.

tržaške novice

Skofov glas

Pretekli teden je tržaški škof Bellomi imel kratek razgovor na Vatikanskem radiu (ital. oddaja ob 21.15 in 23. uri) o Slovenceh v Italiji, ki živijo od Trbiža do Milj. Na kratko je škof podal problematiko, o kateri so škofje spregovorili v poslanici in jo poslali senatni komisiji; ki se ukvarja z globalno zaščito Slovencev v Italiji. Hvaležni smo g. škofu za ta njegov poseg, zlasti pa za njegovo besedo pohvale na račun Slovencev.

Seja deželnega tajništva SSK

V četrtek 17. aprila je bila pod predsedstvom R. Dohtarja seja deželnega tajništva Slovenske skupnosti. Deželni tajnik A. Bratuž je poročal o pripravah na bližnji deželni kongres, ki bo v Gorici v soboto 10. maja. S tem bo SSK letos izpolnila svoje kongresno leto, saj deželni kongres sledi goriškemu in tržaškemu pokrajinskemu. Politična dejavnost gre zato v tem času vsa v pripravo tega velikega zborovanja, ki bo obenem pregled dosejanega dela v deželnem okviru in prizadevanju za zakonsko zaščito še posebej, na drugi strani pa tudi nujno naskazovanje novih smernic.

Opčine

Občni zbor Hranilnice in posojilnice. V prostorih Prosvetnega doma na Opčinah je bil v nedeljo 20. aprila redni občni zbor tamkajšnje Hranilnice in posojilnice. Vsa-koletnega zbora se je udeležilo lepo število članov zadruge. Iz poročila predsednika upravnega sveta Pavla Miliča izhaja, da je ta naš denarni zavod zabeležil tudi v preteklem poslovnem letu lepe uspehe. Naj navedemo samo nekatere!

Hranilne vloge so v letu 1985 porasle za 11,4 %, vloge na tekoči račun pa za 15,5 %. Izdana posojila so porasla za 20,8 %. Čisti prebitok lanskega poslovnega leta znaša nad dve milijardi lir. Uspeh celotnega poslovanja je sad preudarne in skrbne uprave ter vestnega, marljivega in prizadevnega dela vseh nameščencev. Poročilo nadzornega odbora je podal njegov predsednik dr. Stevo Kosmač.

Sledila je razprava in odobritev obračuna in poročil, pri čemer so člani zadruge določili, naj se znesek za dobrodelne in vzajemnostne namene zviša od 150 na 200 milijonov lir. Tako bo openska hranilnica lahko, kot je že doslej, podpirala delovanje raznih kulturnih, prosvetnih in športnih društev, ki si vestno in prizadevno prizadevajo za vsestranski razvoj slovenskih ljudi.

Po izčrpnih obravnavi še drugih točk dnevnega reda so sledile volitve štirih članov upravnega sveta, ki jim je letos potekel mandat. Potrjeni so bili dosedanjí odborniki: Silvan Čok, Dragotin Danev, Karlo Guštin in dr. Vladimir Vremec. Potrjen je bil tudi učinkovit nadzornik dr. Edi Danev.

Srečanje mašnih strežnikov

Muhasto vreme ni prizaneslo niti zadnji aprilski soboti. Soncu ni dopustilo, da bi ogrelo lica otrok, ki so prihiteli v Marijanišče na Opčinah z vseh koncev Tržaške.

Marijaniško dvorišče in igrišče se je hitro napolnilo z živzavom. Močan naliv pa je vse v trenutku spraval pod streho. Veliki kupi materiala so opozorili vsakega o delu obnove Marijanišča, ki se otepa z neverjetnimi denarnimi težavami, tako da mu kar pristojna uradno ime »Sirotišnica«. Kakor da je slovenski stvarnosti odveč ta predragoceni prostor.

Okoli 40 otrok iz devetih župnij in kaplanij s svojimi duhovniki in nekaterimi starši je stopilo v za to pripravljen prostor. Audiovizualna sredstva in delovne pole so že čakale mlade uporabnike, da jih povedejo za nekaj časa v svet zbranosti.

Že po nekaj uvodnih besedah je vsakdo lahko ugotovil, da so ti otroci mašni strežniki. Njim primerno se je odvijal tudi program, ki sta ga pripravila gg. Franc Pohajca in Tone Bedenčič. Tehnični in audiovizualni del je vodil g. Pohajca, besedni del pa g. Bedenčič. Glavna tema je bila sv. maša in življenje s posebnim poudarkom na darovanju.

Program je potekal zbrano. Besede in slike, delo in zbranost so otrokom prišle

Ob 40. obletnici mašniškega posvečenja in nove maše

DR. ANGELA KOSMAČA

Župnika v Ricmanjih in Domju v kapeli sv. Leopolda, voditelja ACM v Trstu in škofjskega delegata za ekumenizem in dialog, mu vsi njegovi hvaležni verniki iskreno čestitajo in želijo dosti božjega blagoslova pri vseh njegovih številnih prizadevanjih.

do srca, pa ne samo njim, temveč tudi staršem, kakor je omenil nekdo izmed njih. Še posebno je prišlo to do izraza, ko so se otroci lahko poistovetili z malim Marcellinom.

Ob koncu je iz mladih grl privrela molitev za nove duhovniške poklice. Z veseljem so sprejeli vabilo o ponovnem srečanju. Po dnevnom programu je malica naznanila konec. Otroci se kar niso hoteli posloviti. Duhovniki in starši so jih, potem ko so jim pustili še nekaj igre, odpeljali na njihove domove.

Sobotno srečanje mašnih strežnikov je prav gotovo poglobilo njihovo zavest in veselje, da so tudi oni s svojo službo sodelavci za boljši svet.

Duhovni poklici rastejo

Po koncilu in po letu 1968, ko je nekako ves zahodni svet zašel v kulturno krizo, so duhovniški in redovniški poklici padli; dno je padec dosegel leta 1975, ko je bilo najnižje število bogoslovcev in sicer 60.000. Pet let prej (1970) jih je bilo 73.000. Od 1975 dalje pa njih število počasi narašča, ne povsod istočasno, vendar število se dviga: leta 1984 jih je bilo po celem svetu 80.000.

Statistike povedo tudi, da je število poklicev narastlo predvsem v deželah, kjer so katoličani manjšina, to so misijonske dežele, zlasti Afrika. Potem v deželah, kjer se katoličani morajo boriti za svoje pravice (dežele realnega socializma). Najmanj je število poklicev narastlo v deželah z visokim življenjskim standardom (zahodna Evropa in ZDA).

Kriza poklicev je morda najbolj zajela Italijo. Leta 1970 je bilo v tej državi deset tisoč bogoslovcev, leta 1981 komaj 4.877, leta 1984 pa je število narastlo na 5.365. V Italiji smo glede poklicev na najnižji stopnji Slovenci, ki smo po 20 letih dobili šele prvega bogoslovca. Toda upajmo, da je to lastovka, ki naznanja pomlad.

BCIKB

BANCA DI CREDITO DI TRIESTE
TRŽAŠKA KREDITNA BANKA
S. p. A.

Bilanca 27. poslovne dobe

31. decembra 1985

AKTIVA

Blagajna	1.651.511.389
Depoziti in tekoči računi bank	164.134.028.421
Finansiranje kreditnim ustanovam	8.385.414.810
Depozitne listine	300.000.000
Lastne vrednotnice	26.849.885.135
Udeležbe	199.374.110
Eskontni portfelj	2.947.875.080
Tekoči računi klientov	49.641.157.897
Hipotekarna posojila	5.346.808.578
Osebná posojila	803.338.424
Menice in dokumenti na inkaso	12.200.912.630
Razni dolžniki	6.795.330.719
Oprema in stroji	1.616.165.769
Nepremičnine	2.240.077.589
Aktivni pripisi	2.030.969.702
Aktivni reeskonti	29.502.469
	285.172.352.722

Računi obveznosti in rizikov	48.959.013.451
Razvidnostni računi	164.550.393.963
	498.681.760.136

PASIVA

Glavnica	2.400.000.000
Redni rezervni sklad	3.893.398.774
Posebni rezervni sklad	10.000.000
Sklad za tečajne razlike	34.027.518
Sklad za odpravnine	860.089.281
Sklad za amortizacijo opreme in nepremičnin	1.151.105.268
Sklad terjatvenih rizikov	
D.P.R. 597/73	1.061.918.114
Revalutacijski sklad	1.259.698.685
Depoziti in tekoči računi bank	147.010.668.634
Finansiranje kreditnih ustanov	1.364.500.000
Hranilne vloge	47.787.901.886
Tekoči računi klientov	63.211.951.803
Cedenti menic in dokumentov na inkaso	8.527.109.028
Razni upniki	4.633.954.381
Pasivni pripisi	389.197.389
Pasivni reeskonti	275.006.424
Dobiček poslovne dobe	1.301.825.537
	285.172.352.722

Računi obveznosti in rizikov	48.959.013.451
Razvidnostni računi	164.550.393.963
	498.681.760.136

IZDATKI

Obresti klientom	9.675.050.465
Obresti bankam	9.070.010.097
Stroški za osebe	2.762.691.395
Davki in takse	867.675.463
Komisije, provizije, in drugi izdatki	77.064.098
Razni izdatki	1.281.398.532
Odpis visečih terjatev	28.040.580
Minusvalence pri prodaji premičnin	1.162.405
Amortizacije	317.355.800
Akantonacije	403.571.645
Nepredvideni izdatki	78.169.928
	24.562.190.408

SKUPNI IZDATKI	24.562.190.408
DOBIČEK POSLOVNE DOBE	1.301.825.537
SKUPNO	25.864.015.945

DOHODKI

Obresti klientov	8.745.283.677
Obresti bank	10.830.313.268
Obresti poštnega T/R, poštnih vlog in državne zakladnice	429.980
Obresti na donosne bone in depozitne listine	52.816.990
Obresti, premije, dividende, in drugi dohodki	3.688.331.971
Dobiček pri vnovčenju vrednotnic	255.739.057
Dobiček pri vnovčenju valute	208.546.971
Komisije, provizije, in drugi dohodki	1.968.132.959
Razni dohodki	8.040.000
Izkoriščene akantonacije	81.770.221
Presežek vrednosti imovine	1.039.534
Nepredvideni dohodki	23.571.317
SKUPNI DOHODKI	25.864.015.945

Dan solidarnosti za zaposlitev

Tržaški škof Bellomi je pozval v zvezi s težko krizo, ki je zadela svet dela in zaposlitve, svoje vernike k molitvi za vsakdanji kruh in mir, akciji pa je dal naslov »Dan solidarnosti za zaposlitev«, ki bo to nedeljo 27. aprila.

V svoji poslanici (23. aprila) najprej ugotavlja, da »se v družinah trpi in trepeče, v tovarnah se razpravlja, po ulicah protestira, vsa družba pa je vznemirjena zaradi nenehnega upadanja delovnih mest in temne bodočnosti. Ker so prizadete osebe in družine naši bratje, se nihče ne more in ne sme držati ob strani«.

Kristusovi učenci so se naučili od Gospoda ljubiti in moliti. Ljubezen pa se razodeva v dejavni solidarnosti, medtem ko jo molitev podpira. Molitev prosi nebeskega Očeta, naj pride njegovo kraljestvo, se izpolni njegova volja, se posveti

njegovo ime med ljudmi, obenem pa, naj nam da Bog kruh in mir. To sta dve dobrini, tesno med seboj povezani, pa danes obe zelo ogroženi.

Krščanske skupnosti v Trstu, pozorne na te probleme, naznanjajo zato »Dan solidarnosti za zaposlitev«. Obstajal naj bi v tem, da molimo v sledeče namene: da bo vsem zagotovljeno dostojno delo; da bodo oblasti znale pravilno odločati, ko gre za osnovne pravice državljanov; da bodo gospodarski dejavniki znali združiti proizvodnjo uspešnost z zahtevami zaposlitve; da bodo bogati denar uporabljali za nove naložbe, čeprav lahko tudi tvegane, da pride do novih delovnih mest; da nam Bog nakloni svoj mir, utiša grozno novih spopadov, v srcih vseh pa ohrani dar sprave in nas reši vsega hudega.

Kulturni večer v Katoliškem domu Renato Quaglia: Baside

Kulturni večer v četrtek 17. aprila je bil posvečen pesniku Renatu Quagli in njegovi ožji domovini Reziji, katero je z živo in prepričevalno besedo predstavil prof. Pavle Merku.

Ni se pa ustavil samo ob Reziji, temveč je orisal tudi preteklost vseh beneških Slovencev, tj. nadiških, terskih in rezijanskih. Gre za tiste Slovence, ki so se najdalje potisnili na meje Beneške in Padske nižine; ustavili pa so se ob obronkih Julijskih Alp in tam vztrajajo do današnjih dni, ko jih je v njih narodni istovetnosti začela ogrožati sedanja industrializacija in masovna kultura. V preteklosti pa so bili tisoč let in več trdno zakoreninjeni v svoja ljudska izročila in v svoje ljudsko narečje. Ker so bili razmeroma izolirani od ostalega sveta v svojih gorskih dolinah in ker jih je Beneška republika ščitila ter jim pustila določeno upravno samostojnost, so ohranili svojstveno narečje, ki je za slovanske jezikoslovce prava zakladnica.

Ta zakladnica je posebno zanimiva v Reziji, kjer so ljudje ohranili svoje narečje, katero so hodili proučevati slavisti iz vseh strani, posebno še Rusi in Poljaki. Sele za njimi so prišli Slovenci in to po zadnji vojni. Zasluge imata zlasti prof. Milko Matičetov in Pavle Merku. Oba sta v Rezijo in njene značilnosti naravnost zaljubljeni. Ta zaljubljenost je pri prof. Merkuju kazala tudi v toplini, s katero je govoril o rojakih v Reziji in Terskih dolinah.

Sledila je predstavitev pesnika Renata Quaglie in njegove pesniške zbirke »Baside« (Besede). Zbirko je izdalo Založništvo tržaškega tiska, uvodno besedo pa je napisal Marko Kravos.

V zbirki je 27 pesmi v domačem narečju, kot ga govorijo v Stolbici, odkoder je pesnik doma. Poudariti je potrebno v Stolbici, ker pri predavanju smo slišali, da v Reziji imajo pravzaprav štiri narečja, kolikor je glavnih vasi, ki so bile nekoč samostojne občine. Pesmim je dodan prevod v knjižno slovenščino, saj bi jih sicer težko razumeli. Besede so namreč za uho starinske. Pesnik jih je nekaj sam prebral, da smo slišali, kako zveni rezijanščina in kako malo jo razumemo. Franko Zerjal je nato prebral slovenski prevod. Iz prevoda smo šele doumeli pesem in njeno trpkost.

Renato Quaglia je letos dobil Prešernovo nagrado za to pesniško zbirko, ki je enkratni pojav v našem pesništvu.

Večera se je udeležilo lepo število ljudi, ki jim gotovo ni bilo žal, da so prišli in spoznali Rezijo in njeno »basido«, ki je naša, a zaradi zgodovinskih okoliščin in zemljepisnih pregrad nam tako oddaljena. (r+r)

Občni zbor SZ Soča

V gostilni »Rubijski grad« v Rubijah ob Vipavi je 11. aprila potekel 4. občni zbor SZ Soča, ki ga je odprl njegov predsednik Joško Maraz, kateri je istočasno pozdravil predstavnike SZ Olympia iz Gorice in zbora Rupa-Peč. Drugih predstavnikov ni bilo, čeprav so bila poslana vabila vsem družtvom v občini ter občinskim odbornikom za šport.

Poročilo je podal tajnik Benjamin Cernic. Spomnil se je najprej petletnice ustanovitve tega združenja (3. aprila 1981), pri čemer so nekatetri to novo združenje pozdravili, drugi pa pokazali neko zadržanost in nerazumevanje. SZ Soča si je postavilo že v začetku cilj gojiti odbojko, prvič ker je odbojka pri nas v zamejstvu najbolj razširjen šport, drugič pa, ker se panoge do tečajev v sovedenjski občini ni nihče gojil. Spočetka so bile težave za treniranje, saj se je bilo treba zatekati v štandredsko telovadnico, pa tudi ure za vezbanje niso bile primerne.

Po odprtju telovadnice v Sovodnjah je združenje popestrilo svoje delovanje in začelo gojiti tudi miniodbojko. Prvi trener je bil Stefan Cotič, za vloženih trud mu Soča izreka toplo zahvalo; njegovo delo sedaj nadaljuje prof. Boris Cotič.

Velik problem je mladina, ki se izgovarja s študijem, ko se izogiba športni dejavnosti, čeprav strokovnjaki trdijo, da pravilno gojen šport ne ovira študija. Kar se tiče dejavnosti posameznih ekip, nastopa moška ekipa v prvenstvu I. moške divizije.

Tajnik se je tudi obrnil s prošnjo na občinsko upravo, da uredi Kodermacovo hišo, v kateri bi se dobil prostor za seje

ter za razna društvena srečanja. Omenili je opravljena dela v Rubijskem gradu ter težave, ki tarejo združenje. Na koncu se je zahvalil slovenskim denarnim zavodom v Gorici in Sovodnjah, občini Sovodnje ter pokrajinskemu in deželnemu odborniku za šport za denarne prispevke, še posebej pa sponsorjema Cer-Impex in Sobema za konkretno pomoč.

Nato sta poročala trenerja prof. Boris Cotič in Dušan Carli vsak za svoje ekipe; blagajniško poročilo je podal Gabrijel Devetak, pozdrave pa sta izrekla za SZ Olympio dr. Jože Vrtovec, za zbor Rupa-Peč pa Ivo Kovic.

V razpravi so navzoči omenili številna vprašanja, ki zadevajo združenje. Govor je bil tudi o nujnih delih na prireditvenem prostoru v Rubijskem gradu, o odbojarskem igrišču ter o bližnjem vsakoletnem prazniku. Padel je tudi predlog, naj bi se SZ Soči pridružili slovenski ribiči, ki do sedaj nimajo svoje organizacije.

Sledile so volitve. V upravni odbor so bili izvoljeni Joško Maraz, Benjamin Cernic, Gabrijel Devetak, Andrej Fajt, Marjan Cernic, Edi Petejan, Mario Cernic in Igor Cernic, v nadzorni Remo Devetak, Ladi Tomsič in Ivo Kovic, v razsodišče pa Branko Cernic, Julijan Malič in Nerina Devetak. - R. D.

Učakal je sto let

Slovenci iz Laškega proslavljajo te dni prijeten jubilej. 25. aprila praznuje stoletno rojstvo najstarejši občan s Tržiškega, v Ronkah živeči Slovenec Franc Lojze Devetta (Devetak).

Ob tem dnevu priredijo ronška občinska uprava, romjanska župnija sv. Stefana, »Pro Loco« in svojci posebno prireditve na čast slavljence, ki bo prav 25. aprila v Romljanu.

Ob 10.30 bo sv. maša s petjem župnijskega zbora. Ob 11.30 bo na sporedu slavnostna akademija, na kateri bo sodeloval pevski zbor »Dino Salvador«.

Dvojezična knjižnica v Romljanu se pridružuje vsem ostalim čestitkam jubilarntu za visoko slavje in vabi rojake iz Laškega, da se udeležijo praznovanja.

Ronke

Uspešen filmski večer. Prejšnji četrtek je ženski pevski zbor iz Laškega nadaljeval srečanje z goriškimi kinoamaterji. Tokrat je bil na vrsti Marjan Terpin iz Steverjana, ki je najprej pokazal kulturne, verske in delovne razmere v tej slovenski vasi v Goriških Brdih. Ozvočni film lahko smatramo za dragocen etnografski dokument naše raznolike identitete.

Nato je Terpin predaval dokumentarec o Kanarskih otokih, o katerih ima človek, dokler jih ne vidi od blizu, čisto drugačen pojem. Ugotovili smo namreč, da tam ni tisti raj s čudovitim sončnim podnebjem, s lepim morjem, o katerem smo slišali. Res je namreč, tudi tam je puščava, skalo, pustota in ni plaž, kjer bi se lahko kopali v mirnem morju kot na naši obali.

Ob zaključku so prisotni nagradili gosta s toplim ploskanjem, ker so bili vsi nad predvajanjem zelo zadovoljni. - K. M.

Bralci pišejo

Dvomljiva podpora slovenski stranki

S tem pismom se oglašam, ker me je k pisanju vzbudil poseg odvetnika Jožeta Škerka na pokrajinskem kongresu SSK na Opčinah. Pravilno je odvetnik Škerk opozoril zborovalce na to, kako odmerja tržaški slovenski dnevnik zelo malo prostora dejavnostim SSK.

Dal je dva primera: »Primorski dnevnik« je s skromno novico obvestil slovenske bralce, da je deželni svetovalec SSK vložil tožbo proti listarju Gambassiniju zaradi netenja narodnostne mržnje in žalitve slovenskega prebivalstva, medtem ko je senzacionalistično kar na štirih kolonah v mastnem tisku poročal o 60 Turkih, ki so pri Trnovci prešli jugoslovansko-italijansko mejo. Primerjava je pri zborovalcih seveda vzbudila smeh.

Razmišljal sem, zakaj daje omenjeni dnevnik na svojih straneh tako malo poudarka SSK. In prišel sem do tega sklepa. List se že 40 let drži svoje ideološke izbire, to je, da podpira komunistične teze in da po razpustu Neodvisne socialistične zveze pošilja Slovence v italijanske stranke. Če poroča o SSK in jo podpira, to dela samo toliko, kolikor hoče nanjo vplivati in jo usmerjati.

ZBOR RUPA-PEČ
prireja v RUPi
25. in 27. aprila ter 1. maja

TRADICIONALNI PRAZNIK FRTALJE

Petek 25. aprila
15.30 kulturni spored: ženski zbor Sovodnje, moški zbor Štmaver, veseloigra »Čašica kave«, izvaja amaterski oder Rupa Peč;
18.30 prosta zabava ob zvokih ansambla »Prijatelji«.

Nedelja 27. aprila
15.30 kulturni spored: mladinski zbor Rupa-Peč, moški zbor »Alpina« iz Zirov pri Skofji Loki, zabavna tekmovalna v pripravi najboljši firtalje (lepe nagrade);
18.00 prosta zabava ob zvokih ansambla Furlan.

Četrtek 1. maja
15.30 kulturni spored: dramska skupina PD Standrež z veseloigro v treh delih »Barillonova poroka«, slavnostni govor Saše Martelanca;
18.00 prosta zabava z ansamblom »Prijatelji«.

Vse dni bo deloval dobro založen buffet s posebnostmi na žaru, firtaljo in domačo kapljico.

To opravlja po tej logiki: že ker SSK je in je ne moremo ukiniti (kot smo to lahko naredili s svojo Neodvisno socialistično zvezo), jo vsaj usmerjamo in vodimo. Zato časopis rad poroča o strujah, deli člane na lepe in grde, na simpatične in manj simpatične, na laike in profesionalno opredeljene ter skuša vnesti na ta način v SSK razdor.

SSK tem manevrom doslej še ni nasedla. Nasprotno je opaziti zadnje čase večjo notranjo strpnost in željo po koheziji. Komu tak način »podpore« koristi, je na dlan.

Da »Primorski dnevnik« Slovenske skupnosti ne ljubi, je že neštetokrat dokazal. To je pokazal tudi takrat, ko je nastala Slovenska levica in je ni podprl, ampak raje napadel. Se je morda zbal za »slovenske glasove«, ki bi jih izgubila italijanska komunistična ali socialistična partija?

Pisatelj Boris Pahor je dokazal zavezništvo take politike kot jo vso povojno dobo vodi iz Ljubljane usmerjena SKGZ. In danes? Potem ko je ta politika zavozila samo sebe, bi morda rada dokončno obročevala s Slovenci v Italiji in pomagala zavoziti še stranko kot je Slovenska skupnost?

M. D.

6. skavtsko športno srečanje

V soboto 12. in v nedeljo 13. aprila je v Celovcu bilo športno srečanje, na katerem so se pomerili skavti in skavtinje iz Trsta, Gorice in Koroške. Tržaški in goriški skavti so odpotovali že v soboto popoldne, a so prišli v Celovec s precejšnjo zamudo zaradi neobičajnega snega. Tako so morale izpasti iz programa tekme za voditelje, večer pa so dopolnile krajše pevske vaje in sklop pozitivnih o delovanju tržaških skavtov.

Naslednjega dne je bila po zajtrku sv. maša, ki jo je daroval duhovni vodja Modestovega doma g. Rafko. Mašo so skavti sami oblikovali s petjem, prošnjami in zahvalami. Nato so se vsi udeleženci podali na igrišča. Zaradi dežja so tekme bile v telovadnicah zvezne slovenske gimnazije v Celovcu, medtem ko so tekmovali v troboju v telovadnici novega Modestovega doma. Tekme so se s krajšim premorom za kosilo nadaljevale tudi popoldne.

Troboj: Trst, Koroška, Gorica. Ženski nogomet: Gorica, Koroška, Trst. Moški nogomet: Gorica, Koroška, Trst. Ženska odbojka: Trst, Gorica, Koroška. Ženska med dvema ognjema: Koroška, Trst, Gorica. Moška med dvema ognjema: Gorica, Koroška, Trst. Končna lestvica: Trst, Koroška, Gorica.

Po končanih tekmah so se vsi udeleženci (bilo jih je okoli 300) zbrali na dvorišču Modestovega doma za nagrajevanje. Že tretjič zapored so osvojili prehodni pokal Tržačani. - Zasonjana Koula

Šport

MOŠKA C2 LIGA
VBU Videm - Olympia 0 : 3
(8 : 15, 14 : 16, 8 : 15)

V gosteh so plavi proti zadnjevrščenu VBU iz Vidma slavili zmago s čistem rezultatom. Šibki nasprotnik ni bil skozi vso tekmo kos odlični igri Tušarjevih varovancev. Na mreži je blestel Simon Terpin, tudi tokrat neustavljiv. Zgleda, da je kriza plavih končno mimo. S sobotnim porazom neposrednega tekmeca Olympie za obstoj v ligi Rozzola iz Trsta proti prvouvrščenu CUS-u je Olympijin obstoj v

ligi bolj stvaren. V soboto čaka plave odločilna tekma na domačih tleh prav proti Rozzolu. Plavi bi ne smeli imeti težav, toda že sedaj pozivamo vse prijatelje Olympie, da se v soboto 26. aprila udeležijo tekme in jo podprejo za končno zmago.

I. MOŠKA DIV.

Olympia - Lucinico 0 : 3
(9 : 15, 10 : 15, 13 : 15)

Mladi odbojkarji Olympie so v povratnem kolu klonili proti solidnemu moštvu iz Ločnika, ki zaseda sedaj tretje mesto na lestvici. Plavi, razen v drugem setu, niso gostom nudili veliko odpora. V tem setu so naši fantje pokazali dopadljivo igro tako v napadu kot v obrambi. Žal je pri Olympii to pot manjkal glavni dvigač Špacapan. V tretjem setu je za plave stopilo na igrišče več neizkušenih igralcev, ki nasprotniku niso nudili pričakovanega odpora.

I. MOŠKA DIV.

Soča Cer-Impex - Corridon 3 : 0
(15 : 1, 15 : 5, 15 : 1)

I. ZENSKA DIV.

Fincantieri - Olympia 3 : 0
(15 : 10, 15 : 11, 15 : 8)

Sporod od 27. aprila do 3. maja 1986
Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: Feri Lainšček: »Čarovnija izmišljija«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Kmetijski tednik. 14.10 Nediški zvon. 14.40 A. Marodič: »Mojštri«. 15.10 Šport in glasba ter prenosi z naših prireditev.
Ponedeljek: 8.10 Štirideset let slovenskih radijskih oddaj v Trstu. 10.10 Koncertni in operni spored. 13.20 Primorska poje: mešani zbor Gruppo incontro iz Trsta in mešani zbor Standrež. 14.10 Iz šolskega sveta. 15.00 Otroški kotiček: Glasbene pravljice. 16.00 Iz zakladnice pripovedništva. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kmetijski tednik.
Torek: 8.10 Nediški zvon. 10.10 Koncertni in operni spored. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 Mladi mladim. 16.00 Med Brdi in Jadranom. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 M. Santanelli: »Ljubezenske muke«. Radijska igra.
Sreda: 8.10 Gledališki glasovi. 10.10 Koncertni in operni spored. 13.20 Primorska poje: Lovski zbor Doberdob ter mešani zbor Slavec iz Ricmanj in Loga. 14.10 Gospodarska problematika. 15.00 Čarobni globus. 16.00 Od Milj do Devina. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Pravljica na Slovenskem.
Četrtek: 10.00 Koncertni in operni spored. 13.20 Slovenska popevka. 14.10 Ob prazniku dela. 16.00 Na goriškem valu. 16.30 Glas harmonik. 17.00 Primorska poje. 18.00 Štirideset let...
Petek: 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Koncertni in operni spored. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Povejmo v živo. 15.00 Iz filmskega sveta. 16.00 Iz zakladnice pripovedništva. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Primorska poje. 18.00 Kulturni dogodki.
Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Koncert v Križankah v Ljubljani. 14.10 Sociološki pogledi na narodno pripadnost. 15.00 Otroški kotiček: »Kaj je na koncu sveta?«. 16.00 Zgodovina je vedno že svoja lastna zgodba. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 A. Marodič: »Dvojni izdajalec Orel«.

DAROVİ

Za Katoliški glas: Solske sestre, Dolina 50.000; Ivo Kralj, Slivno namesto cvetja na grob Gizele Soban 20.000 lir.
Za novo telovadnico v Gorici: Rudi in Danila Mlakar namesto cvetja na grob Gizele Soban 50.000 lir.
Za Pastirčeka: Viktor in Mirjam v spomin Gizele Soban 50.000 lir.
Za cerkev v Steverjanu: Renato in Helka Devetak, Vrh 48 namesto cvetja na grob prerano umrle Alenke Cernic 50.000 lir.
Za popravilo cerkve v Sovodnjah: J. K. je daroval 1.300.000 lir in ne 300.000 lir, kakor je bilo pomotoma objavljeno v 16. št. Katoliškega glasa.
V spomin pok. Mihaela Tomsiča (Tommasi) z Ušij (Gabrje) darujejo svojci za Katoliški glas 50.000 in za lačne po svetu 50.000 lir.
Za SZ Soča: Ciril Češčut, Sovodnje 15.000 lir.
Za Slovensko skupnost: Vinko Tomsič, Sovodnje 20.000 lir.
Za cerkev v Nabrežini: Grbec 30.000; Vllan 10.000; P. N. 10.000; Caharija 30.000; ob pogrebu Aldota Zerjala 20.000; namesto cvetja na grob Aldota Zerjala za novi zvon Marija, Dani, Vida, Tatjana 50.000 lir.
Za kapelico v Cerovljah: druž. Guštin (Sv. Križ) in druž. Jazbec (Nabrežina) namesto cvetja na grob Kristine Ferfolja vd. Jazbec po 50.000 lir.
Za cerkev na Opčinah: starši in botri male Alje 60.000; Lidija Koterle 50.000; Angela Sosti Ferlat 30.000; dragi Lojzi v spomin 20.000; Erminija Danu Kalc 10.000; Anica Ferluga 10.000; Danila Vidau 10.000; razni 18.000 lir.
Za cerkev na Banih: Marija Ban 5.000 lir.
Za cerkev na Ferlugih: Anica Ferluga 10.000 lir.
Za Marijanišče: Marija Ban 5.000; Anica Ferluga 10.000 lir.
Za kapelo pri Domju: Danica Bajt, Sovodnje v zahvalo p. Leopoldu za ozdravljenje 50.000 lir.
Za Sv. goro: N. N., Trst 20.000 lir.
Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 400 lir, k temu dodati 18 % davek IVA.
Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici
Izdaja Katoliško tiskovno društvo